

Handaligu útbúgvingarnar

ENDALIGA sær nú út til at okkurt fer at verða gjørt til at fjølga um útbúgvingarmøguleikar okkara ungu.

SERLIGA verður hugsað um tey 16-19 ára gomlu, sum kanska ikki fara á HF-, studenta- ella handilsskúla og sum sostatt higartil nærum bert hava havt tilvildarligt arbeiði at fella á, hava tey ikki fingið eithvørt meira handaligt lærupláss.

HESI seinastu, so týðningarmikil tey annars eru fyri viðari framleiðsluføri okkara, hava ikki verið ov mong, og mongu virkishurðarnar, sum tíverri hava verið afturnegldar í seinastuni, hava ikki júst bót um móguleikarnar hjá hesum læruleitandi ungu.

EISINI er tað tíverri so, at fleiri, sum bert eru komin ávegis við læruni, nú ikki fáa gjørt seg lidnan. Hvør tíð man hava sitt at bera sínum ungdomi, og í so máta man okkara dómur yvir okkara ungu ikki vera so nógv øðrvísi, men hóttaföll í læru hjá hesum, sum mangan eftir

bit og slit hava sett sær nakað skilagott fyri, kemur teimum sjálvsagt illa við.

AT tjóðveldisflokkurin hevði hesi huga við uppskoti sínum, eiga teir tøkk fyri, men ivi er heldur ikki um, at neyðugt er at taka til álvarsliga viðgerð øll skúla- og læruviður-skifti, einamest fyri nevnda aldursból.

VIT hava annars havt alla orsök til at fegnast um stóru framstigiini, hend eru innan føroyska skúlaverk-ið, serstakliga at útbúgvingar okkara mestsum allar nú eru viðurkendar og mettar javnbjóðis líkandi útbúgvingum í grannalondum okkara.

ANNAÐ er so tað, at vit enn ikki eru rokkin á mál við handaligu útbúgvingunum, sum, um tilboðini her vóru fleiri og tryggari, ivaleyst høvdu minkað um tilgongdina til aðrar útbúgvingar — einamest HF-, students- og tær umsitingarlugu og handilslugu. Alt gott um hesar útbúgvingar, men so neyðugar tær annars eru, kunnu tær í sjálvum sær ikki longur rættvísgerast sum tær, ið mest skal fjálgast um, um fram-

leiðsla okkara ikki kann starvsseta hetta væl útbúna handils- og umsitingarfólk.

STØRSTI eftirbátur okkara útbúgvingarluga er uttan iva tann handaliga og tekniska annars. Ikki tí teknisku skúlarnar hava vit so góðar sum ongantið, men ikki á nokrum økjum er neyðugari alla tíðina at hava skipaðar eftirútbúgvingar, so skjótt tekniski framburðurin hevur seg fram í dag. Annað vandamál er sum nevnt samantengjanin av meistarlæru — so góð henda annars er — við móguleikarnar fyri yvirhøvur at fáa eina handverksliga/tekniska útbúgving.

SKAL talan vera um »yvirframleiðslu« av útbúnum ungdomum, so er frægari at javnvág í so máta fæst millum hesar og tær handilslugu og umsitingarlugu.

VÓNANDI koma vit ongantið í hesum landi hartil, at vit ikki longur meta góðan skúlaskap — fyri øll — sum eina av bestu iløgum okkara, men tess minni vit gáa eftir veruliga tørvinum, tess skjótari kunnu tær afturhaldsmaktir, sum so iðiliga tala fyri øðrum og »privatari skúlaglaga«.

fáa viðhald til teirra samfelags-syndrandi ætlanir.

TÍÐIRNAR eru ikki tær bjartastu, men júst tí er alneyðugt, at tann av okkara ungdomi, ið ikki veit sær nokur livandi ráð útbúgvingarluga, nú veruliga fær tatan av, at brúk sanniliga er fyri honum — ikki minst í teirri vinnu, sum antin so ella so skal fáa samfelagið á beint aftur.

sosigaley

Dimmalætting

DAGBLAÐIÐ

14. SEPTEMBER

FRIÐ FÖROYAR

NORÐURST

Sama gerð við uttanlands- skuldini

Dagblaðið fegnast um, at bilarnir nú verða biligari:

Endamál landsstýrisins við lógaruppskotinum er, at fáa eina ávísa gongd á aftur bilasøluna, sum er fullkomiliga uppsteðgað, og at gera bilarnar nakað biligari. Eisini er komandi lógin munandi rættvísari enn tann gamla.

Tey fyrstu góðu tíðindini í lógaruppskotinum eru, at í framtíðini verður vektgjaldið á bilum ikki roknað av totalvektini, men av eginvektini. Tey ringu tíðindini í hesum sambandi eru, at vektgjaldið verður hækkað. Men kortini merk-ir hetta, at meðalbilar verða um 7.000 krónur biligari.

Fyri hann ella hana, sum hevur í hyggja at keypa sær nýggjan bil eru hetta ivaleyst sera góð tíðindi. Fagnaðarrómurin í Dagblaðnum samsvarar tó ógvuliga illa við tað hetta blað og flokkur tess hava júkað í nærum trý ár um uttanlandsskuld og hall á gjaldsjavnanum.

Men, sum skilst, so kunnu flokkar eisini broyta stöðu. Kemur ikki gongd á samfelagshjólina, kemur kanska gongd á bilhjólini um ikki annað.

On góðtrúgvín mótvegis banknumum

Dimmalætting endurgevur í gjár danska sosialdemo-kratiska fólkatingslimin, Ole Espersen:

Tað er alt ov lætt hjá peningastovnunum at vaska svartar pengar hvítar, og vanliga eru peningastovnarir alt ov duldarfullir, tá samanum kemur.

Hetta sigur Ole Espersen, fólkatingslimur við EF-avísina hjá Børsen.

M.a. sigur hann, at Danmark átti at tikið við læru úr Frankríki, har bæði starvsfólk og nevnd kunnu verða revsað, um tey eru vitandi um inn-komnan pening, ið stavar frá kriminellum virksemi. Serliga verður hugsað um pening, ið stavar frá sølu av narko.

Ole Espersen heldur, at allar tann trúnaður, sum álggur peningastovnun-um, er alt ov yvirdrivin.

Myndugleikarnir bæði í Danmark og í Norðan-londum sum heild verja peningasterkar fyrirkur

alt ov nógv, bara tí teir hava hesar sum viðskifta-fólk.

Tað er nevniliga ikki líka mikið, hvar innsetti pen-ingurin stavar frá heldur hann. Hóast pengar ikki lukta, so skal rættvísi galda, heldur Ole Esper-sen.

Ivaleyst vert at tikið til umhugsunnar eisini í Føroyum hóast vit neyvna hava tað stóra av norko-pengum standandi inni í føroyskum peningastovn-um. Men hvør hevur ikki hoyrt um allar miljónirnar í "eginpeningi" sum verða fluttar á eina konto fyri ein dag - bert fyri at lumpa landsstýrið? Dagin eftir eru tær horvnar sum dagg fyrir sól. Og man rentu-spekulatióin hava verið so lítul sum peningastovn-arnir hava vilja verið við?

Ein byrjan

Landsstýrið hevur lagt fleiri uppskot á ting seinastu dagarnar. Nokur av hesum uppskotum miða beinleiðis imóti, at skapa meira arbeiði í landinum. Og tað er hart tiltrøngt.

Vit kunnu nevna m.o. uppskotið um stuðul til ilögur í samband við vørumenning á fiskavirkjum, stuðul til at keypa fisk at tilvirka í Føroyum, sáttmálaveð-haldsgrunn í samband við føroyskt skipasmíð, stuðul til at umbyggja farmaskip og at gera amboð til eitt nú alivinnuna o.s.fr.

Við hesum vónar landsstýrið at fáa sam-felagshjólina aftur at mala.

Sum Tummas Arabo,

íðnaðarmálaráðharri eisini segði, má tað vera landsstýrisins uppgáva at skapa fortreytir fyri vinnulívinum, og so er bert eftir at vóna, at vinnulívið sjálvt er búið at taka upp-gávuna á seg. Vit hava tosað um góðsking av fiskavørnum í mong ár. Nakað áleiðis eru vit komin, men ógvuliga stutt. Nú er tosað nóg mikið, nú má farast í gongd.

Uppskotini frá lands-stýrinum eru í hvussu er ein positiv byrjan.